

Şimdi Tarih Olduğunda

Daphne Vitali

Yüz yüze olduğumuz koşullarda, savaş ve terörizm tehditleri, Avrupa'nın giderek istikrarsızlaşması, kitlesel göçler, sosyal, siyasi ve dinî çatışmalarla dünya düzeni yeniden şekilleniyor. Sanatçılar günümüzde şimdiki zamandan nasıl bahsediyor? Günümüzün çeşitli sosyal ve siyasi problemleriyle nasıl ilişkililiyorlar? Geçmiş nasıl okuyorlar? Çok sayıda sanatçı bugün, arşivci, arkeolog ya da editör gibi hareket ederek, var olan imge ve belgeleri aramak, seçmek ve temellük etmek için farklı yöntemler kullanıyor. Sanatçılar yerleşmiş anlatıları sekteye uğratan ve alternatif okumalar tahayyül eden işler üretmek üzere, var olan malzemeyi yeniden görselleştirerek, düzenleyip yeniden biçimlendirerek, malzemenin konumunu sorgulamayı deniyor.

Şimdi Tarih Olduğunda, farklı coğrafyalardan ve geçmişlerden gelen sanatçıların tarihsel anlatıları temellük ederek, yeniden şekillendirerek ve yorumlayarak tarih, hatırlama, unutmama ve kolektif hafızaya ilişkin daha geniş tartışmalara nasıl katkıda bulduklarını araştırıyor. Sanatçıların çıkış noktaları, daha geniş sosyal, politik ve ekonomik meseleleri konuşmak ve yeni bakış açıları önermek üzere, sıklıkla ülkelerinin tarihlerine dayanıyor. Sanatçılar günümüzün hızla değişen koşullarıyla ilişkilenen olayları yeni bir biçimde anlatmak için, eski, yakın tarihli ve güncel belgelere bakarak, buluntu fotoğraf, görüntü, metin, obje, ses, film, TV kayıtları ve diğer arşivsel malzeme ve belgeleri kullanmayı tercih ediyor.

Bu sergi, sıklıkla belgesel dilini kullanarak tarih anlatımı ve yazımıyla ilişkilenen sanat yapıtlarının etrafında eleştirel bir düşünce alanı oluşturmayı amaçlıyor. Dolayısıyla majör ve minör tarihleri, çok bilinen ve daha az bilinen geçmiş olayları sanatçıların arşivsel araştırmaları üzerinden güncel meselelerle biraraya getiriyor. Tarih yeniden nasıl yorumlanır ve anlatılır? Tarihsel imgeler nasıl kullanılır ve okunur? Etik meselelere nasıl yaklaşılır, bunlarla nasıl başa çıkılır? Durağan ve hareketli belgesel görüntünün gücü nedir? Arşive dayalı bir yapıt bizim “bilinen”i kavrayışımızı nasıl değiştirebilir? Sergi bizi bu sorular üzerine düşünmeye davet ediyor ve güncel sanatçıların,

When the Present is History

Daphne Vitali

In the conditions that we are facing, with threats of war and terrorism, the destabilization of Europe, mass migration, social, political and religious conflicts, the world order is being reshaped. How do artists today talk about the present? How do they engage with diverse social and political problems? How do they read the past? A large number of artists today, acting as archivists, archeologists or editors, have used different methods of searching, selecting and appropriating existing images and documents. By re-visualizing, re-arranging and re-editing found material, they attempt to enquire about its status in order to create works that unsettle established narratives and imagine alternative readings.

The exhibition *When the Present is History* explores the ways in which artists from different backgrounds and geographies have appropriated and reconfigured historical accounts, contributing to wider dialogues on history, remembrance, forgetfulness and collective memory. The artists' starting point is often rooted in their country's histories in order to speak about broader social, political and economic issues and propose new viewpoints and interpretations. By looking to past, recent and contemporary documents, these artists choose to employ found photographs, images, texts, objects, sound, film and TV footage, in order to narrate anew events that are interlinked with our quickly evolving present conditions.

This exhibition is meant to be a place for critical reflection around works of art that are engaged with history-telling and historiography while using a documentary language. Thus the exhibition brings together major and minor histories, well known or lesser known past events, with contemporary issues through research-based works of international visual artists. How to re-interpret and re-tell history? How to use and read historical images? How to engage and deal with moral issues? What is the power of the still and moving documentary image? In what way can archive-based work alter our understanding of “the known”? The exhibition aims to make us think around

yeni bir öznellik duygusuyla doldurmak, bir eşzamanlılık hissini yeniden keşfetmek ve retrospektif bir yöntemi benimseyerek şimdi hakkında konuşmak için, arşivsel malzemeyi kullanma biçimlerini yan yana getiriyor.

Serginin başlığı, bir yandan “şimdi”nin geçmişle olan karşılıklı ilişkisine, diğer yandan da tarihin sürekli mevcudiyetine ve günümüz dünyasını algılama biçimimizi etkilemeye ve şekillendirmeye devam etmesine atıfta bulunuyor. Türkiye, İtalya, Yunanistan, Lübnan, Almanya, Fransa, Çekya, Sırbistan, Litvanya, Hollanda, Belçika ve ABD’den 17 sanatçının yapıtları aracılığıyla farklı ama ilintili tarihlere bakıldığında serginin kendisinin arşivsel bir karaktere sahip olduğu, Depo’nun iki katına yayılan yeni, daha önce üretilmiş ya da yeniden ele alınmış yerleştirmeler, ses işleri, filmler, videolar, performanslar ve fotoğraf bazlı işler, baskılar ve resimlerin birbirleri arasında yarattıkları doğrudan bağların yanı sıra ortaya attıkları açık anlatılardan söz edilebilir.

Prag’da yaşayan sanatçı, küratör ve yazar **Zbyněk Baladrán**’ın *Çalışma Süreci* (2004) işi, eski sosyalist Çekoslovakya’da 1957-1988 arasında üretilmiş filmlerden alınan kayıtlardan oluşan bir video deneme. Baladrán Çek televizyonu ve propaganda kanallarından bulunan görsel malzemeden ve kayıtlardan filmler üretti. Bu görüntülere olan ilgisi, Çekoslovakya’da İkinci Dünya Savaşı öncesi ve sonrasına ait orijinal film yapım ve kurgusuyla, algılama biçimlerine dair kişisel incelemelerine dayanıyor. Filme yerleştirilen ara başlıklar halinde gördüğümüz video denemeye ait metin, sanatçının sanatsal sürecini anlatıyor. Baladrán şöyle diyor: “Eski filmler / yarı saydam / sinema filmleri alıyorum. 700 kilo kadar / daha çok 16 mm film aldım Zatec’te artık çalışmayan bir sinemadan almış birinden satın aldım. [...] Eğitim filmleri, izlemesi yorucu, sıkıcı filmler [...] belirli bir amacı olan filmler, herhangi bir sanatsal kaygıdan uzak / geçmişin yersiz, uyumsuz bir resmi.” Bu yapıt sadece Baladrán’ın çalışma sürecini özetlemekle kalmıyor, bu sergide yer alan birçok diğer sanatçının da benimsediği bir yöntemi gösteriyor.

Zbyněk Baladrán komünist Çekoslovakya’yı betimlerken, Litvanyalı sanatçı **Deimantas Narkevičius** *Bilinmeyene Doğru*’da (2009) DEFA tarafından sosyalist yaşam tarzını yüceltmek ve tanıtmak için üretilmiş filmlerden görüntülerle eski Doğu Almanya’ya odaklanıyor. Sanatçı filmleri orijinal siyasi bağlamlarından kopararak ve yeniden kurgulayarak son derece örgütlü gündelik yaşamı ve devlet sosyalizmi sistemini film kahramanları temsilleriyle

these questions and presents different ways in which contemporary artists have made use of archival material in order to imbue it with a new sense of subjectivity, rediscover a sense of contemporaneity and speak about the present by adopting a retrospective methodology.

The title of the exhibition refers on the one hand to the present’s interrelation with the past, but also to the way history is always present and continues to influence and shape the way we perceive our world now. By looking at different yet interlinked histories through the works of 17 artists from Turkey, Italy, Greece, Lebanon, Germany, France, Czech Republic, Serbia, Lithuania, Holland, Belgium and the US, the exhibition itself has an archival character and presents new, existing or revisited installations, sound pieces, films and videos, performances as well as photo-based works, prints and paintings that expand on the first and second floor of Depo’s exhibition space creating direct correlations between them as well as open narratives.

The work *Working Process* (2004) by visual artist, curator, and writer from Prague **Zbyněk Baladrán** is a video essay composed of footage from films made during former socialist Czechoslovakia that date from 1957 to 1988. Baladrán has created a number of films using found images and footage from Czech television and propaganda. His interest in this footage is based on a personal interest in examining the original film construction and ways of perception in pre and post-World War II Czechoslovakia. The script of this video essay, shown as intertitles, narrate his artistic process. As the intertitles write: “I buy old films / translucent / motion pictures / I put in a classified and bought about 700 kilos of films / roughly 16 mm films, whose former owner bought them from a defunct cinema in Zatec. [...] Educational films, tiring and depressing to watch [...] films with a clear purpose, void of any artistic ambition/ an incongruous picture of the past.” This work not only presents Baladrán’s artistic process, but a methodology adopted by many artists in this exhibition.

While Zbyněk Baladrán depicts communist Czechoslovakia, Lithuanian artist **Deimantas Narkevičius** in his film *Into the Unknown* (2009) presents socialist Germany by using footage from films produced by DEFA in the former DDR especially made to promote the socialist way of living. By removing these films from their initial political context and re-editing them, Narkevičius examines and questions the highly organized life and the system of state

inceliyor: çalışan insanlar, genç öğrenciler, doktorlar, hemşireler ve diğer sıradan insanların yaşamları.

Baladrán'ın "çalışma süreci"nin medya sanatçısı ve görsel araştırmacı **Ege Berensel**'in metoduyla da ilintili olduğu söylenebilir. Son yıllarda Berensel'in sanatsal üretimi, bit pazarları ve depolardan edindiği buluntu görüntüler ve film arşivleri üzerinde yoğunlaşıyor. Sanatçı 10 binden fazla 8 ve 16 mm filmi içeren bir arşiv oluşturmuş; evlerde aile içinde çekilmiş görüntülerden, 70'lerin siyasi örgütlerinin militan ve propaganda filmlerine. Bu sergi için Berensel iki yeni iş üretti: *Kadınların Filmleri* (2019) üç kanallı bir video yerleştirme ve *Grev* (2019) 1970'lerden kadın işçilerle ilgili bir slayt projeksiyonu. Bu iki yapıtta da kadın filmcilerin (İlerici Kadınlar Derneği veya TEKSİF içinden) ürettiği siyasi eylem görüntüleri yer alıyor.

Yakın geçmiş ve günümüz medyası arkeolojisine vakıf **Johan Grimonprez**'in filmsel işleri, yeni anlatılar yaratmak ve günümüz dünyasını sosyopolitik açıdan sorgulamak üzere, tarihsel ve arşivsel görüntüler, film ve televizyon kayıtlarının yanı sıra TV reklamlarından oluşuyor. Çağrışımlara açık kısa filmi *her gün kelimeler kayboluyor. Michael Hardt sevginin siyaseti üzerine*'de (2016) Grimonprez, Jean Luc Godard'ın *Alphaville* filminden, kahramanın duygularını ifade edecek kelimeler bulmaya çalıştığı sahnelerden alıntılarını, Michael Hardt'la yaptığı ve felsefecinin siyaset ile aşk arasındaki ilişkiyi incelediği bir mülakat ile etkileşim halinde sunuyor. Bu iki paralel anlatı aşkın siyasi failliğini araştırırken, izleyiciye sevgiyi temel alan bir toplum ve siyasi sistemin ne anlama geleceği hakkında ipuçları gösteriyor. Aşk yeni bir siyasi kavram olarak ele almayı ve demokrasiyi yeniden keşfetme yolunda kolektif yaşamın ve eylemin yeni yolları üzerine etraflıca düşünmeyi öneren bu iş, sergideki en şiirsel ve aynı zamanda da politik açıdan kuvvetli işlerden biri.

Barış Doğrusöz, film kolektifi Malastrada film (M. H. Bertino, D. Castelli, A. Gagliardo) ve sergi kapsamında bir sunum performansı yer alan Alessandra Ferrini de, ülkelerinin yakın tarihinden farklı olayları inceleyen yapıtlarında televizyon kayıtlarını kullanıyorlar. **Barış Doğrusöz**'ün sergi için üretilmiş *12 dak 12 sn* (2019) isimli yeni görsel-işitsel işi, Türkiye'nin sosyal, ekonomik ve siyasi tarihini ele alan bir anlatı oluşturmak için Fransa ve Türkiye devlet televizyon kanallarından haber filmi kayıtları, gazeteler ve diğer bulunmuş kayıtlardan çeşitli kupürler gibi malzemeyi biraraya getiriyor. 24 Ocak 1994'te Türkiye'nin uzaya gönderdiği ve bir arıza nedeniyle kalkışından 12 dakika 12

socialism through the cinematic representations of the film protagonists: people at work, young pupils, doctors, nurses and other ordinary peoples' lives.

Furthermore, Baladrán's "working process" can also be seen as the artistic method of the Turkish media artist and visual researcher **Ege Berensel**. For the past few years Berensel's artistic production is based on found footage and film archives that he collects from flea markets and warehouses. The artist has created an archive of more than 10.000 8mm and 16mm films that includes family footages, militant films from political organizations of the 70's and propaganda films. For the exhibition Berensel produces two new works; *Women's Films* (2019) a three screen video installation and *Strike* (2019) a slides projection about women workers of the 70s. In these works he focuses on political footage produced in the 70s by women filmmakers like the IKD (Progressive Women's Association) or the TEKSİF (Women's Textile Workers Union). Through these works, the artist recalls women workers' strikes and protests as well as places of labor in the 1970s.

Informed by an archaeology of recent and present-day media, **Johan Grimonprez**'s filmic work consists of historical archival footage, film and television footage, as well as TV advertisements, in order to create new narratives and question sociopolitical aspects of our contemporary world. In his evocative short film *every day words disappear. Michael Hardt on the politics of love* (2016) Grimonprez interplays excerpts from Jean-Luc Godard's *Alphaville*, showing the protagonist trying to find the words to express her feelings, with an interview the artist took with Michael Hardt in which the philosopher examines the relationship between politics and love. These two parallel narratives explore the political agency of love, and the viewer is shown what a society and a political system based on love would mean. One of the most poetic yet political works in the exhibition that suggests thinking of love as a new political concept and to rethink new ways to live and act collectively in order to re-invent democracy.

Television footage is used in the works of Barış Doğrusöz, the filmmakers of Malastrada film (M. H. Bertino, D. Castelli, A. Gagliardo) and Alessandra Ferrini's lecture performance -presented in the framework of the exhibition- that explore different events in the recent history of the artists' countries. **Barış Doğrusöz**'s new audiovisual work produced for the exhibition and titled

saniye sonra infilâk ederek denize düşen ilk uzay aracı kazasını başlangıç noktası olarak alan sanatçı, bu olayın dramatik sonuçlarının izlerini sürerken, Türkiye tarihinin bu ekonomik ve sosyal açıdan çalkantılı dönemini yeni baştan anlatıyor. Benzer şekilde **Malastrada film**'in İtalyan filmcileri Maria Helene Bertino, Dario Castelli ve Alessandro Gagliardo da, yüzlerce özel İtalyan televizyon istasyonu arşivi aracılığıyla kendi ülkelerinin 90'lardaki geçmişine göz atıyor. *Antropolojik bir Televizyon Efsanesi* (2011) filmi ağırlıklı olarak Katanya'nın yerel bir TV kanalının 1991-1994 yılları arasındaki kayıtlarından faydalıyor. Bu dönemin ayırt edici özelliği, Sicilya mafyasını kovuşturma konusunda uzmanlaşmış İtalyan yargıçlar Giovanni Falcone ve Paolo Borsellino'nun suikaste uğradığı dönem olması. 1992'de mafya, her iki yargıcı da Katanya'da öldürüyor. İki sene sonra 1994'te, parlamento seçimlerini takiben, Silvio Berlusconi başbakan oluyor. Filmde imgeler öngörülemez ve rastgele bir biçimde akıyor ve dolayısıyla sözü edilen siyasi değişimlerin kabaca bir haritasını çıkarıyor.

Sanatçı **Alessandra Ferrini** İtalya'nın geçmişindeki başka bir olayı sorguluyor. Sunum performansı *Kaddafi Roma'da: Genişletilmiş Senaryo*'da (2018) Ferrini, Silvio Berlusconi ve Muammer Kaddafi'nin Haziran 2009'da İtalyan başkentinde gerçekleşen buluşmasını yeni baştan ele alıyor. İki lider arasındaki bu toplantı, İtalya-Libya Dostluk Anlaşması'nı kutlamanın yanı sıra, göç konuları ve yakıt ticareti üzerine anlaşma imzalamak amacıyla gerçekleşmişti. Zira bu Kuzey Afrika ülkesi ve önceki sömürgecisi, on yıllardır süregelen çalkantılı ilişkilerini değiştirmenin yollarını arıyorlardı. Arşivsel metinler ve imgeler, medya kayıtları ve YouTube'dan amatör videolar aracılığıyla, sanatçı bu olayın basın tarafından nasıl sunulduğunu ve politikanın nasıl yönetildiğini inceliyor. Projesi Akdeniz bölgesindeki kitlesel göçü ele alıyor ve bu meselenin yıllar içinde nasıl evrildiğini araştırıyor. Projenin geliştirildiği yıl olan 2018'de İtalya ve Libya, 2011 yılında Kaddafi'nin iktidardan indirilerek öldürülmesine şahitlik eden ayaklanma sonrasında askıya alınan ve göçmenlerin Libya topraklarına geri gönderilmesine imkân tanıyan dostluk anlaşmasını tekrar devreye sokma konusunda anlaşmışlar.

Ferrini bu tarihî buluşmanın hatırasını ve bildiriliş biçimini incelerken, Yunan sanatçı **Yota Ioannidou** ise performansı *Hikâye Anlatıcısı, Bıçak ve "Makine" #2*'de (2019) Yunanistan'daki ilk bireysel terörizm vakasının resmî Yunan medyası tarafından bildirilişini ve olayları manipüle etmek için kullanılan dili sunmayı amaçlıyor. Bu araştırma temelli proje, performans formunu

12 min 12 sec (2019) brings together material from newsreel footage of French and Turkish state television channels, clips from newspapers and other found footage in order to create a narrative that deals with the social, economic and political history of Turkey. Having as a starting point an accident that occurred on 24 January 1994 when Turkey launched its first spaceship into space, which exploded due to a malfunction and fell into the sea just 12 minutes and 12 seconds after lift-off; the artist brings to the surface this event, retraces the dramatic consequences and by combining different data of the economic turmoil, he narrates anew this period in Turkey's history.

Similarly, the Italian filmmakers of **Malastrada film**, Maria Helene Bertino, Dario Castelli and Alessandro Gagliardo, look at the history of their country in the 90s through the archives of hundreds of private Italian television stations. The film *An Anthropological Television Myth* (2011) was created by primarily using footage from a local TV channel of Catania between 1991 and 1994; a period of important political changes characterized by the assassinations of Italian judges Giovanni Falcone and Paolo Borsellino, who specialized in prosecuting the Sicilian Mafia. In 1992 the Mafia killed both judges in Catania. Two years later Silvio Berlusconi was appointed Prime Minister following the 1994 parliamentary elections. In the film the flow of images is unpredictable and random, thus creating a loose mapping of these political changes.

Italian artist **Alessandra Ferrini** confronts another event in Italy's recent history. For her lecture performance *Gaddafi in Rome: the Expanded Script* (2018), Ferrini revisits a meeting between Silvio Berlusconi and Muammar Gaddafi in the Italian capital in June 2009. This meeting between the two leaders took place to celebrate the Italy-Libya Treaty of Friendship and sign an agreement on migration and fuel trade; they sought to change the decades' long turbulent relations between the North African country and its former colonizer. Through archival texts and images, media footage and amateur videos from YouTube, the artist examines the way this event was presented by the media and the way politics is mediated. Her project tackles mass migration in the Mediterranean region and investigates the way this issue has evolved through the years. In 2018, the year the project was being developed, Italy and Libya agreed to reactivate the friendship treaty -which was suspended in 2011 after the start of the uprising that saw Gaddafi forced from power and killed- that allows migrants to be returned to Libyan territory.

arak Dimitris Matsalis'in Patraslı bankacı ve karısına yönelik 3 Kasım 1896 tarihli bıçaklı saldırısını konu ediniyor. Sanatçı bu olaya atıfta bulunan tarihsel kayıtları, Matsalis'in olaydan bir gün önce izlediği bir 19. yüzyıl tiyatro oyunuyla iç içe geçiriyor. Ioannidou'nun performansları anlatının merkezini kaydırmak ve Yunanistan tarihinin bilinmeyen veya gizli hikâyelerini açığa çıkarmak üzere, hikâye anlatıcılığı, okuma ve canlandırmalar içeriyor.

Banu Cennetoğlu'nun sıklıkla hafıza politikalarını ve bilginin yayılmasını sorgulayan sanatsal pratiğinin merkezinde, toplama, arşivleme ve düzenleme yöntemleri yatar. Bu sergi kapsamındaki yeni işinde ise, haber dağıtımı ve tüketimi politikalarını şimdinin gazetelerine odaklanarak ele alıyor. Sanatçının *Gazeteler* isimli devam etmekte olan daha geniş projesinin parçası olan *14.05.2019* (2019) işi, bu tarihte Türkiye'de basılmış 770 ulusal, bölgesel ve yerel gazeteyi biraraya getiriyor. Cennetoğlu, Türkiye'de günlük basılı yayınlanan haberleri temellük ederek ve sergileyerek ve aynı zamanda her bir gazetenin haber önceliğini ortaya koyarak, herhangi bir seçim ya da yargılamada bulunmaksızın, tarihin, henüz yazılmamış bir tarihin, bu belirli anında Türkiye'nin eşzamanlı bir portresini çiziyor.

Eric Baudelaire, yakın zamanda dünyada yaşanan finansal sistemin çöküşüne ilişkin dramı anlatmak üzere, Eylül 2008 tarihli Wall Street Journal'dan bir dizi makale seçmiş. *Güz Şarkısı* (2009) isimli işinde, gazete kupürlerinden paralel bir şiirsel anlatı doğuyor. Sanatçı, 1866'da yayınlanmış Paul Verlaine'nin aynı adlı tanınmış şiirinin bazı dizelerini gazete yazıları içinden açığa çıkarıyor. 1944'te bu şiirden dizeler, Özel Operasyonlar Yönetimi'nin Fransız Direnişi'ne yaklaşmakta olan Normandiya işgalinin zamanlamasını bildirdiği kodlu mesajlar halinde BBC'de yayınlanmış. Baudelaire şiirsel bir mizahla, Charles Dow ve Edward Jones tarafından kurulan ABD'li uluslararası ekonomi ve iş gazetesinin sayfaları üzerinden, yakın zamanda yaşanan finansal krizi II. Dünya Savaşı ile ilişkilendiriyor.

İlginç bir şekilde, Yunan sanatçı **Eirene Efstathiou** da *Aralık'ta Noel'den Başka Şeyler de Olur 4* (2015) isimli işinde, bize 2008 ve 1944 tarihlerini hatırlatıyor. Efstathiou Aralık 1994 ve Aralık 2008'de Atina'nın Exarchia semtinde meydana gelen tarihî ve güncel olayları hatırlayarak biraraya getiriyor. 1944'ün Aralık ayında, Almanların Yunanistan'ı 12 Ekim'de terk etmesinin ve II. Dünya Savaşı'nın sona ermesinin hemen ardından, Yunanistan Mihver ittifakının işgali sonucunda finansal açıdan iflas etmişti. İktidardaki hükümet tarafından

While Ferrini dissects the memory of this historical meeting and the way it was reported, Greek artist **Yota Ioannidou** in her performance *The Storyteller, the knife and the "machine" #2* (2019) aims to present the way the first case of individual terrorism in Greece was reported by official Greek media as well as the language used to manipulate events. This research based project takes the form of performance and deals with Dimitris Matsalis's knife assault committed on 3 November 1896 against a banker from the city of Patras and his wife. The artist intertwines historical records referring to this event with a nineteenth century theatrical play that Matsalis had attended the day before the event. Ioannidou's performances include storytelling and reading to shift the center of the narrative and reveal unknown or hidden stories from Greece's history.

Methods of collecting, archiving and arranging are in the core of **Banu Cennetoğlu**'s artistic practice that often questions the politics of memory and the dissemination of information. Her new commission for the exhibition deals with the politics of news distribution and consumption by incorporating in her work newspapers from the present moment. Part of a broader ongoing project by the artist titled *Newspapers*; the work *14.05.2019* (2019) assembles around 770 of the national, regional and local newspapers published in Turkey on this specific date. By appropriating and displaying the news published in the Turkish press and at the same time revealing the priority of the news by each newspaper, the artist, without making any selection or judgments, creates a portrait of Turkey at this specific time in history, a history not yet written.

A number of articles from The Wall Street Journal dated September 2008 have been selected by French artist **Eric Baudelaire** in order to narrate the drama of the near collapse of the world financial system. In his work *Chanson d'Automne* (2009) a parallel poetic narrative emerges from the press clippings. The artist uncovers lines from the well-known French poem by Paul Verlaine with the same title published in 1866. In 1944 verses from this poem were broadcasted on the BBC as coded messages from the Special Operations Executive to the French Resistance about the timing of the forthcoming Invasion of Normandy. With poetic humor Baudelaire links the recent financial crisis with World War II through the pages of the US business-focused international newspaper founded by Charles Dow and Edward Jones.

bastırıldıktan sonra komünist güçler yeni hükümeti devirmeye çalıştı ve bu da Yunan İç Savaşı'na yol açtı. 6 Aralık 2008'de ise, 15 yaşındaki bir gencin polis tarafından vurulması Yunan toplumu üzerinde büyük bir etki yarattı, hatta bunun bütün ülkeyi değiştirdiği bile iddia edilebilir. Alexandros Grigoropoulos cinayeti gençliği politize etti ve Yunan hükümetine karşı kamuoyunda bir öfke oluşmasına neden oldu. Bu olay, zaten sarsılmış olan ülkenin üzerine dikkatleri çekti. Sadece 12 hafta önce, 15 Eylül 2008'de Lehman Brothers iflas etmişti ve finansal bir krizin Yunanistan'ı vuracağı bekleniyordu. 1944'e ait arşivsel imgelerden ve sanatçının internetten bulduğu 6 Aralık tarihli bir videodan alınan fotoğraflardan hareketle Efstathiou, Yunanistan'ın yakın geçmişiyile güncel olayları birbirine bağladığı üç parçalı resminde tarihsel tartışmalara ve güncel belgelere atıfta bulunuyor.

Yunanistan İç Savaşı, Eirene Efstathiou'nun sergide sunulan *Tahkimat Tipolojisi (genel bir bakış)* (2014) isimli ikinci işinin de konusu. Bu proje için sanatçı, Yunanistan Savaş Müzesi'nin arşivlerinde yer alan malzemelerden yararlanıyor. Ayrıca, Yunan ordusunun tarihî arşivleri, Yunan edebiyat ve tarihsel arşivinin (ELIA) yanı sıra, iç savaşın nihai muharebe alanı olan Grammos Dağı'nda doğa yürüyüşü yaparken bulup fotoğrafladığı eserleri de kullanıyor. Farklı kaynakların çelişen hikâyelerinde hafızanın rolünün altını çizen Efstathiou, Yunan tarihinin bu karanlık dönemine, bugün dahi siyasi kutuplaştırıcı etkisini ülkede hissettiren bir savaşa ilişkin bir dizi çizim ve baskı üretiyor.

Kendi ülkelerinin geçmişini didikleyen Ivan Grubanov, Stefanos Tsivopoulos ve Vangelis Vlahos, kolektif hafızayı incelemek ve şimdiki zamanın geçmiş tarafından ne şekilde biçimlendirildiğini irdelemek amacıyla, tarihsel belgeleri bulup derliyorlar. Ülkesinin yakın geçmişini yeniden incelemek için günümüzde bir arkeolog gibi hareket eden **Ivan Grubanov**'un *Ölü Bayraklar* (2011) isimli yerleştirmesi, eski Yugoslavya Komünist Partisi'ne ve başka eski sosyalist cumhuriyetlere ait eski ve solgun bayraklardan oluşuyor. Sanatçı siyasi ideolojilerin çöküş sürecinin kanıtları olarak eski kurum ve okullardan topladığı bu eski "defnedilmiş" bayrakları tarihi yeniden kurgulamak üzere gün ışığına çıkarıyor. Son zamanlarda Grubanov, bu bayrakları bir dizi yeni resmini boyarken fırça olarak da kullanmış. Sanatçının da dediği gibi: "[bayraklar] hiçbir zaman arşivlenmiyorlar, sürekli olarak faaliyetler ve yeni anlamlar yaratmak üzere kullanılan araçlar olarak her daim canlılar."¹

Interestingly, Greek artist **Eirene Efstathiou** also recalls the dates of 2008 and 1944 in her work *Other Things Happen in December Besides Christmas 4* (2015). Efstathiou remembers and brings together historical and contemporary events that occurred in the Athenian neighborhood of Exarchia in December 1944 and December 2008. In December 1944, just after the Germans left Greece on 12 October and World War II ended, Greece was financially bankrupt by Axis occupation. After being suppressed by the government in power, communist forces tried to overthrow the new government resulting in the Greek Civil war. Moreover, on December 6, 2008 the shooting of a 15-year-old boy by the police had a significant impact on society and arguably changed a whole country. The assassination of Alexandros Grigoropoulos politicized youth and generated public outrage against the Greek government. This event marked an already shaken country; just 12 weeks earlier, on 15 September 2008 Lehman Brothers had gone bankrupt and Greeks expected to be hit by a financial crisis. Drawing from archival images from 1944 and stills from a video the artist found on the Internet from the night of 6 December, Efstathiou refers to historical accounts and contemporary documents to create her triptych painting work in which she interlinks Greece's recent history with current events.

The Greek civil war is also the subject matter of Eirene Efstathiou's second work presented in the exhibition titled *Fortifications Typology (an Overview)* (2014). For this project the artist draws on material from the archives of the Greek War Museum, the historical archives of the Greek army and the Hellenic literary and historical archive (ELIA) as well as on artifacts that she found and photographed while hiking in the Grammos Mountain, the site of the concluding battle of the civil war. Highlighting the role of memory in these conflicting stories Efstathiou produces a series of drawings and prints about this shadowy period in Greek history; a war that left Greece with a legacy of political polarization that lasts until today.

Delving into the history of their countries Ivan Grubanov, Stefanos Tsivopoulos and Vangelis Vlahos retrieve and compile historical documents to examine collective memory and to look at the way the present is informed by the past. Acting as an archeologist of the present to reexamine his country's recent past, **Ivan Grubanov**'s installation *Dead Flags* (2011) comprised of old and faded flags of the Communist Party of former Yugoslavia and other former socialist republics, which the artist collected from old cultural institutions

Stefanos Tsivopoulos uzun zamandır Yunanistan'daki çeşitli kamuya ait ve özel arşivsel kurumu, basın ve gazete bürolarını araştırıyor. Bu araştırmasının çıktılarında biri, Yunanistan'ın yakın siyasi geçmişine atıfta bulunan görsel bir deneme, *Arşiv Krizi. Geçmişin raflarını silkelemek* (2015). Bu sergideki katılımı için sanatçı, yayının büyütülmüş sayfalarından hazırlanmış posterlerin paletlere istiflenmesinden oluşan bir yerleştirme hazırladı. İzleyicinin alabilmesi için üretilmiş bu posterler, Yunanistan'ın yakın geçmişindeki üç farklı siyasi harekete atıfta bulunuyor: Truman Doktrini, Yunan diktatörlüğü ve 17 Kasım terör örgütü. Truman Doktrini hakkındaki poster, 12 Mart 1947 tarihli, Harry S. Truman tarafından Kongre'ye hitaben yazılmış ve ABD'yi Yunanistan ile Türkiye'ye finansal ve diğer türden yardımda bulunmaya teşvik eden ve bunun sebeplerinin yanı sıra Başkan'ın düşüncelerini açıklayan resmî bir belgenin röprodüksiyonu. Truman bu belgenin sonuna doğru şöyle diyor: "Amerika Birleşik Devletleri II. Dünya Savaşı'nı kazanmak için 341.000.000.000 \$ katkıda bulundu. Bu dünya özgürlüğü ve barışına yönelik yapılmış bir yatırımdır. Yunanistan ve Türkiye için önerdiğim yardım ise, bu yatırımın % 1'inin onda birinden biraz fazlasına tekabül ediyor ve emin olun ki beyhude değil." Tsivopoulos hatırlıyor ve kamuya açılmamış arşivsel imgeler ve toplamış olduğu metinsel kayıtlar aracılığıyla, bizleri de Avrupa ve dünya tarihiyle bağlantılı tarihsel siyasi olaylar üzerine düşünmeye davet ediyor.

Vangelis Vlahos'un işi de, bulunmuş metin ve imgeleri kullanarak, yeniden değerlendirmek ve yorumlamak üzere, Yunanistan'ın yakın zaman tarihinin sosyopolitik olaylarını merkeze alıyor. Sanatçının projelerinde Yunan tarihi, Balkanlar, Ortadoğu, Kuzey Afrika ve dünyanın geri kalanıyla ilintili bir dizi an üzerinden inceleniyor. *Köprü'de* (2013-2015) sanatçı, 70'ler ve 80'lerde, Yunan limanı Volos'tan Suriye'deki Tartus limanına doğrudan bir feribot bağlantısı kurulduğunda Yunanistan ile Suriye arasında yapılan ticaret anlaşmasını ele alıyor. Proje, sanatçının Yunan gazetelerinde, internette ve bunun yanı sıra özel arşivlerde bulunduğu, Volos'tan Tartus'a rotayı yeniden oluşturan, 16 metrelik bir rafa dizilmiş 100'den fazla fotoğraftan oluşuyor. Feribot faaliyet gösterdiği 1977-1988 yılları arasında Avrupa ülkelerini Ortadoğu ve Arap dünyasına bağlıyordu. Vlahos'un diğer fotografik işlerinde olduğu gibi burada da sanatçı fotoğrafın hangi koşullar çerçevesinde tarihe aracılık ettiğini inceliyor ve yerleşik anlatıları sorguluyor. Ayrıca bu proje bizlere, Yunanistan'ın bölgede bir kavşak noktası olma niyetini ve beraberinde söz konusu feribot hattının İran-İrak savaşından nasıl etkilendiğini ve 1988'de gerisinde önemli ekonomik sonuçlar bırakarak sonlandığı sırada Ortadoğu'daki istikrarsız siyasi durumu yeniden hatırlatıyor.

and schools, drawing evidence of the decline of political ideologies. The artist unearths those old "buried" flags in order to reconstruct history. Recently Grubanov has used these flags as brushes for new series of drawings. As the artist said: "[the flags] are never archived but constantly in process and alive as tools to create new meaning".¹

Stefanos Tsivopoulos has been researching for a long time into various public and private archival institutions, press and newspaper offices in Greece. One of the outcomes of this research is the making of *Archive Crisis. Shaking up the shelves of history* (2015), a visual essay based on media archives that refer to the recent political past of Greece. For his participation in the exhibition the artist created an installation with several hundred sheets of printed paper stacked on pallets from enlarged pages of the publication and available for the viewer, which refer to three different political moments in Greece's recent past: the Truman Doctrine; the Greek dictatorship; and the terrorist organization 17 November. One of the posters about the Truman Doctrine is a reproduction of an official document dating March 12, 1947 addressed to the US Congress by Harry S. Truman that urges the US to provide financial and other assistance to Greece and Turkey explaining the reasons and the president's considerations. As Truman states toward the end of this document "The United States contributed \$341,000,000,000 toward winning World War II. This is an investment in world freedom and world peace. The assistance that I am recommending for Greece and Turkey amounts to little more than one-tenth of 1 percent of this investment and make sure that it was not in vain". Tsivopoulos remembers and makes us reflect upon historical political events connected to European and world history through unpublicized archival images and textual records that he collected.

Using found texts and images, **Vangelis Vlahos**' work also centers on sociopolitical events of Greece's recent history in order to revisit and reinterpret them. In the artist's projects Greek history is examined as a series of moments linked with the Balkans, the Middle East, North Africa and the rest of the world. In *The Bridge* (2013-2015) the artist deals with a trade agreement between Greece and Syria in the 70s and 80s when the countries established a direct ferry connection from the Greek port of Volos to the port of Tartus in Syria. The project comprises of more than 100 photographs found by the artist in Greek newspapers, the Internet as well as private archives that are placed on a 16m long wall shelf, recreating the ferry route from Volos to Tartus. The

Vangelis Vlahos'un sergide yer alan ikinci projesi, hapislik, tutukluluk ve yargılamayı irdeleyen bir diğer iş kümesinden oluşuyor. Vangelis Vlahos, Rossella Biscotti ve Ines Schaber ve Avery F. Gordon, Avrupa'daki üç farklı ülkenin yakın geçmişinde gerçekleşmiş yargılamalar ve hapslere ilişkin muhtelif anlara atıfta bulunuyor. Son birkaç yılda Vlahos, yakın geçmişteki önemli siyasi davaları incelediği bir dizi iş üretti. Sanatçı, *Bir yargılama ile ilgili nesnelere (17 Kasım)*'da (2016-2017) Yunan diktatörlüğü sonrasında 1975'te kurulan ve 2002'de başarısız bir bombalı saldırı girişiminin ardından dağılan 17 Kasım terör örgütünün çok tartışmalı davasını ele alıyor. Proje örgütün Atina'daki iki hücre evinde bulunan tüm eşyaların arasından çıkan, örgüt davasında kanıt olarak kullanılan veya medya tarafından bildirilen parçalar haricindeki unsurları içeren iki envanterden oluşuyor. Sanatçı, Yunanistan tarihinde halk tarafından en yoğun şekilde takip edilen ve 2003 Mart'ında başlayıp aynı yılın Aralık ayında sonlanan davalardan birini araştırıyor. Vlahos, tanıdık, gündelik nesnelere ve örgüt üyelerinin kişisel eşyalarından müteşekkil bu "kullanılmamış" bilgiyi listeleyerek, kanıt olarak faydalı bulunmayanı ortaya çıkarmayı seçiyor ve böylelikle de örgüte dair farklı bir okuma ve bakış açısı sunuyor.

Rosella Biscotti *Il Processo* [Duruşma] (2010-2012) adlı işinde, İtalya tarihindeki önemli bir davaya; solcu devrimci hareket *Autonomia Operaia* üyelerine karşı açılan "7 Nisan Davası"na (1983-84) odaklanıyor. İlk yerleştirme, Roma'da davanın gerçekleştiği yüksek güvenlik mahkemesinin salonunun mimari detaylarının dökümünden yapılmış beton heykellerden oluşuyordu. İşin heykel niteliği taşıyan kısmına, davanın altı saatlik düzenlenmiş ses kaydının yanı sıra davalıların seslerine yer veren performanslar eşlik ediyordu. Bu sergi için orijinal İtalyanca ses kaydı, sanatçının performansı için kullandığı sanatçı kitabı ve sergi için tercüme edilmiş deşifre alıntılarıyla birlikte sunuluyor. Mahkeme salonundaki, 70'lerin sonlarında İtalya'daki terör olaylarının sorumlusu olmakla suçlanan ve aralarında birçok entelektüelin yanı sıra düşünürler Antonio Negri ve Paolo Virno'nun da bulunduğu sanıkların konuşmalarını bugün dinlerken projenin, kullandığı malzemenin bugünle bağlantılı olarak yeniden okunmasını amaçladığı anlaşılıyor.

Sanatçı **Ines Schaber** ve yazar **Avery F. Gordon** farklı bir "kınama"yı ve batı toplumunda yüzyıllar boyu tutukluluğun politikasını inceliyor. İşbirliklerinin sonucunda, Almanya'nın Kassel bölgesindeki eski manastır, İslahiye,

ferry operated from 1977 until 1988 and connected European countries to the Middle East and the Arab world. As in other photographic works by Vlahos, the artist examines the terms around which photography mediates history and challenges established narratives. Moreover, this project reminds us of the intentions of Greece to become a crossroads to the region and how this ferry line was affected by the Iran-Iraq war and the unstable political situation in the Middle East as it stopped in 1988 with important economic consequences.

Vangelis Vlahos' second project showcased in the exhibition introduces another cluster of works that address notions of imprisonment, confinement and judgment. Vangelis Vlahos, Rossella Biscotti, as well as Ines Schaber and Avery F. Gordon, refer to diverse moments of trials and imprisonments in the recent history of three different countries in Europe. In the last few years, Vlahos has created a series of works in which he examines important political trials from the recent past. For *Objects to relate to a trial (Nov17)* (2016-2017), the artist refers to the much-debated trial of the terrorist organization 17 November, which was established in 1975 in the aftermath of the Greek dictatorship, and ended in 2002 with a failed bombing attempt. The project consists of two inventories of all the things found in the two Athenian hideouts of the organization, except of those items used as evidence in the organization's trial or reported by the media. The artist investigates one of the most publicly followed trials in the history of Greece, which started on March 2003 and finished in December of the same year. By listing this "unused" information consisting of familiar objects and personal items of the members of the group, Vlahos chooses to expose what is not considered useful as proof, providing a different reading, perspective and insight into the organization.

An important trial in the history of Italy is examined by **Rosella Biscotti** in her work *Il Processo* [The Trial] (2010-2012), which focuses on the "April 7 trial" (1983-84) against members of the leftist revolutionary movement *Autonomia Operaia*. The first installation consisted of concrete sculptures made from casts of the architectural details of the courtroom in the high-security courthouse in Rome where the trial was held. The sculptural part of the work was accompanied by a six-hour audio edited recording of the trial as well as performances that embodied the voices of the defendants. For the exhibition the original Italian audio recording is presented together with the artist's book used for the performance, and some excerpts of transcripts translated especially for the exhibition. Listening today to the speech of the defendants

toplama kampı, Gestapo kampı ve kız yetiştirme yurdunun tarihçesini irdeleyen İslahevi (Breitenau Odası) (2012) projesi ortaya çıktı. Yıllar boyunca cezalandırılmaya ve islah edilmeye layık görülen pek çok kişi Breitenau'da hapsedildi. 12. yüzyılda manastır olarak kurulan Breitenau, 19. yüzyılın sonlarına doğru İslahevinin açılmasından itibaren ve sonraları 1930 ve 40'larda Naziler tarafından Yahudileri ve komünistleri hapsedmek üzere, sistematik bir şekilde hapisane olarak kullanılmış.

Sanatçılar, Avrupa'nın ilk hapisaneleri için bir model olarak görülebilecek bu yerin hikâyesini kurumun arşiv ve belgelerinden faydalanarak anlatmayı seçtiler. İlk olarak Documenta 13 için 2012'de üretilen özgün yerleştirme, fotoğraflar, metin, ses ve perdeden oluşuyordu. 2012'den beri ilk kez bu sergi için yeniden sunulan bu araştırma temelli proje, sanatçılar tarafından yazılmış dört mektup ve bir tebliğ içeriyor ve projeye ilişkin daha sonra yayınlanan kitapla birlikte sunularak, bir ses yerleştirmesi biçimini alıyor. Sanatçı Ines Schaber'in, kız yetiştirme yurdunda kalmış olan kızlardan biri olan Klara'ya hitaben yazdığı farazi mektuplardan birinde vurguladığı üzere: "Ben sadece Breitenau'un tarihini anlamaya çalışmıyorum. Ben aynı zamanda elimizdeki arşivin buraya kapatılmış insanların geride bıraktıkları bir fikir ve imge havuzu olarak nasıl değerlendirilebileceği sorusunun cevabını arıyorum."²

Lübnanlı sanatçı **Rayyane Tabet**, maddi kalıntıları tarihi yeniden kurgulamak ve yeniden anlatmak üzere kullandığı için sanatsal süreçleri açısından çoğu kez bir arkeologla karşılaştırılır. Özel ve kamusal hafızadan yararlanan işleri çoğu kez Lübnan'ın modern tarihini ele alır. Bu sergi için sanatçı, kalemle çizilmiş çentik izlerinden oluşan, mekâna özgü bir duvar resmi olan işi *Bir Tezahür Beklerken*'i (2014-devam ediyor) yeniden yaratıyor. Bu tekli sayısal sistem, mağara çağına kadar geri giden bir sayısal biçim ve sıklıkla sonuçları ve skorları saymak için kullanılıyor. Sergi bağlamında ve mekândaki diğer işlerle bağlantılı olarak, eski sayma biçimini somutlaştıran bu soyut açık-uçlu çizim, yoruma açık ve isminin de önerdiği üzere, açığa çıkmayı ve kendine bir anlam yüklenmesini bekliyor.

Hal Foster'a göre "arşivler doğaları itibarıyla, hem buluntu hem inşa edilmiş, hem olgusal hem kurgusal, hem kamusal hem özeldir."³ Güncel görsel arşive dayalı pratikler tarihsel kesinlik, hassasiyet peşinde değiller. Sanatçılar kendilerini siyasi analistler ya da tarihçiler olarak görmüyorlar. Bunun yanında, tarihsel belgelerin yorumları her zaman öznel ve natamam, tıpkı

in the court, which includes, among other intellectuals, philosophers Antonio Negri and Paolo Virno accused for being responsible for Italian terrorism of the late 70s, the project aims at a re-reading of the material in relation to the present.

A different kind of "condemnation" and the politics of confinement in western society through the centuries is examined by German artist **Ines Schaber** and American writer **Avery F. Gordon**. Their collaboration resulted in the project *The Workhouse (Breitenau Room)* (2012) that deals with the history of the former monastery, workhouse, concentration camp, Gestapo camp, and girls' reformatory in the district of Kassel in Germany. Over the years Breitenau confined many people that were thought to be worthy of punishment and reformation. Founded as a monastery in the 12th century, Breitenau was systematically used as a prison when the workhouse opened in the late 19th century, and later in the 30s and 40s the Nazis used it as a place to imprison Jews and communists.

Through the institution's archives and documents, the artists have chosen to investigate and narrate the story of this place, which can be seen as a model for Europe's first prisons. The original installation produced for Documenta 13 in 2012 consisted of photographs, text, audio and curtain. For this exhibition, which is the first time the work is presented since 2012, this research-based project takes the form of an audio installation that includes four letters and one declaration written by the artists and it is shown alongside the project's book which was later published. As the artist Ines Schaber stresses in one of her hypothetical letters addressed to Klara, a former girl in the Girl's reformatory, "I'm not only looking to understand Breitenau's history, I'm looking to answer the question of how its archive can be understood as a repository of ideas and images left by the people who were confined there."²

Lebanese artist **Rayyane Tabet** has also been compared to an archaeologist in his artistic process, using the material remains to reconstruct and retell history. His works often deal with the modern history of Lebanon, drawing on private and public memory. For this exhibition he recreates *Waiting For A Manifestation* (2014-ongoing), a site-specific wall drawing that consists of tally marks drawn in pencil. This unary numerical system is a form that dates as far back as the cave age and is most often used for counting results and scores. In the context of the exhibition and in relation to the other works in the space,

sanat eserlerinin anlaşılmasında olduğu gibi. Son yıllarda birçok görsel sanatçı tarafından benimsenen arşive dayalı araştırma pratikleri, yeni estetik ve tarih yazımsal bakış açıları sunuyor, tarihî, siyasi ve sosyal meselelere ışık tutuyor ancak mutlak bir hakikat peşinde koşmuyor.

Tarih bir bilgi meselesi olmanın dışında bir perspektif, aynı zamanda anlatıcının kim olduğuyla ilgili bir mesele. Sanatsal anlatılarla uğraştığımızda muğlaklıklar, öznellikler ve spekülasyonların varlığını yadsıyamayız. Sanatçılar geçmişe bakar, tarihsel vakaları canlandırır, tarihin gözden düşmüş kayıtlarını anımsatır ve arşivi aktif, söylemsel bir süreç olarak kullanırlar. Görünmez olanı görünür kılma, temsil yöntemlerini sorgulama ve geçmişle şimdi arasında aracılık etme becerisine sahiptirler. *Şimdi Tarih Olduğunda*, hafıza ve tarih alanlarıyla ama aynı zamanda güncel deneyimle kesişen tarihsel kayıtları ele alma biçimlerinin çeşitliliğini araştırıyor. Sergideki sanatçılar, bizi – diğer kimileri unutmaya davet ederken – hatırlamaya teşvik ediyor, gizli hikâyeleri, toprak altından kazıp çıkararak ama bunun yanında yeniden hayat vererek ve yeniden kurarak gözler önüne seriyorlar. Burada olmayan, mevcudiyetini devam ettirebilir.

Daphne Vitali, sanat tarihçisi ve halen Atina Ulusal Çağdaş Sanat Müzesi'nde küratör.

---

¹Ivan Grubanov'un küratörle yaptığı e-posta yazışmasından.

²Ines Schaber ve Avery F. Gordon, *The Workhouse (Breitenau Room)*, documenta (13) and Verlag der Buchhandlung Walther König, Köln, 2014.

³Hal Foster, "An Archival Impulse", October, fall 2004, s.5.

this abstract open-ended drawing that embodies this old form of counting is open to interpretation and waits –as the title suggests- to be revealed and to be attributed a meaning.

According to Hal Foster, "the nature of archives is at once found yet constructed, factual yet fictive, public yet private."³ Contemporary visual archival practices do not aim at historical precision. Artists do not see themselves as political analysts or historians. Besides, interpretations of historical records are always subjective and incomplete, as it is with understanding artworks. Archival research that has been adopted by many visual artists in recent years offers new aesthetic and historiographic viewpoints and sheds light on issues related to history, politics, and society, but does not necessarily seek truths.

History, except being a question of knowledge, is also a question of perspective, as well as a question of who is the narrator. When we are dealing with artistic narratives ambiguities, subjectivities, and speculations can all be present. Artists reflect on the past, reenact historical events, recall obsolete records of history and use the archive as an active, discursive process. They have the ability to make something invisible visible, question methods of representation and mediate between past and present. The exhibition *When the Present is History* surveys the diversity of ways that works of art concerned with historical records cross over with the fields of memory, history, but also the present experience. These artists urge us to remember, when others prompt us to forget, and uncover hidden stories by excavating and unearthing, but also revitalizing and reconstructing. What is absent can also be present.

Daphne Vitali is an Art historian and Curator at the National Museum of Contemporary Art, Athens

---

¹Ivan Grubanov in an email correspondence with the curator.

²Ines Schaber and Avery F. Gordon, *The Workhouse (Breitenau Room)*, documenta (13) and Verlag der Buchhandlung Walther König, Köln, 2014.

³Hal Foster, "An Archival Impulse", October, fall 2004, p.5.